

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

29 maart 2004

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het protocol bij het verdrag van 1979
betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand,
ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau, met bijlagen,
ondertekend in Göteborg op 30 november 1999**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Frans Ramon**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luc Van den Brande.

Vaste leden :

de heren Freddy Sarens, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy ;

de heren Louis Bril, Peter Gysbrechts, André Moreau, Stefaan Platteau ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete ;

de heren Peter De Ridder, Patrick Hostekint ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Erik Matthijs, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jef Van Looy ;

de heren Julien Demeulenaere, Didier Ramoudt, Marc van den Abeelen, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Pieter Huybrechts, Johan Van Brusselen ;

de heren Marcel Logist, Jacques Timmermans ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

2211 (2003-2004)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	4
I.1.	Beleidsmatige en juridische implicaties voor het Vlaamse Gewest	4
	A. Algemeen	4
	B. Artikelsgewijze aftoetsing aan de Vlaamse regelgeving en het Vlaamse beleid ...	4
	B.1. Artikel 1	5
	B.2. Artikel 2	5
	B.3. Artikel 3	5
	B.4. Artikel 4	5
	B.5. Artikel 5	5
	B.6. Artikel 6	5
	B.7. Artikel 7	5
	B.8. Artikel 8	5
	B.9. Artikelen 9 tot en met 19	5
	B.10. De negen bijlagen bij het procotol	5
	(1) De bijlagen I, II en III	5
	(2) Bijlage IV	6
	(3) Bijlage V	6
	(4) Bijlage VI	6
	(5) Bijlage VII	7
	(6) Bijlage VIII	7
	(7) Bijlage IX	7
I.2.	Financiële implicaties	7
	A. Kosten voor de overheid	7
	B. Kosten voor de maatschappij	8
I.3.	Implicaties voor het personeelsbestand en het personeelsbudget	8
I.4.	Implicaties voor de lokale besturen	8
I.5.	Proceduregang	8
	A. Internationaal	8
	B. België	8
II.	Bespreking	9
III.	Stemmingen	9
	III.1. Artikelsgewijze stemming	9
	III.2. Stemming over het geheel	9

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden stond op dinsdag 16 maart 2004 het ontwerp van instemmingsdecreet met het protocol van Göteborg van 30 november 1999, ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau, bij het verdrag van 1979 betreffende de grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, op de agenda. Het betreffende ontwerp van decreet werd aangenomen bij unanimité.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER JEF TAVERNIER, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

I.1. Beleidsmatige en juridische implicaties voor het Vlaamse Gewest

A. Algemeen

Volgens de minister werden de implicaties van dit protocol, en dan in het bijzonder de maatregelen nodig voor het bereiken van de emissieplafonds, in het verleden reeds grondig in kaart gebracht door AMINAL, en afgetoetst met de MINA-raad, de SERV en de betrokken doelgroepen.

Hij preciseert dat in artikel 3 van het protocol enerzijds nationale emissieplafonds (opgenomen in bijlage II van het protocol) worden opgelegd en anderzijds emissiegrenswaarden voor bepaalde emissiebronnen. Ook in de Europese richtlijn 2001/81/EG van 23 oktober 2001 (de zogenaamde NEC-richtlijn) werden emissieplafonds opgenomen. De minister wijst er daarbij op dat de plafonds uit deze richtlijn ambitieuzer zijn dan die uit het protocol.

Het Vlaams emissiereductieprogramma in het kader van de NEC-richtlijn (en dus ook in het kader van dit protocol) werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 12 december 2003 en voorgesteld op een studiedag die doorging in dit eigenste Vlaams Parlement op 5 maart 2004. Dit programma volstaat dus om de plafonds van bijlage II van het protocol te bereiken.

Dit reductieprogramma is dus ook het resultaat van een lang voorbereidingsproces. Eerst werden de effectieve reductiepotentiëlen van verschillende industriële sectoren en de eraan gekoppelde kosten bepaald binnen verschillende 'sectorstudies' in

opdracht van de administratie AMINAL. Deze 'sectorstudies' omvatten de sectoren elektriciteitscentrales, petroleumraffinaderijen, chemie, staalnijverheid, non-ferro, productie van verven, vernissen en lijmen, grafische sector, oppervlaktebehandeling, automobielassemblage en kleinere industriële bronnen van VOS-emissies (vluchtige organische stoffen). De meeste sectorstudies zijn afgewerkt, enkele zijn bijna afgewerkt of lopende.

Hierna zal een methodologie worden uitgewerkt om de haalbaarheid en de kosteneffectiviteit van de voorgestelde maatregelen tussen de verschillende sectoren af te wegen. Bovendien zal op basis van de resultaten van de studies reeds een eerste set van sowieso voor de hand liggende maatregelen worden genomen (zonder intersectorale afweging dus). Het gaat om maatregelen met de laagste marginale kosten en de grootste technische haalbaarheid. Om een ambitieus en tegelijk realistisch reductiebeleid te verzekeren, moeten de hierboven beschreven stappen met inbegrip van het kostenaspect periodiek herhaald worden. Hierdoor zal volgens de minister bepaald kunnen worden hoe de reductie voorzien in de NEC-richtlijn verwezenlijkt kan worden binnen de verschillende sectoren, rekening houdend met de draagkracht per sector op basis van de in de sectorstudies opgestelde kostencurves.

De minister wijst er daarbij op dat de uitvoering van dit programma ook reeds verankerd is in het derde Vlaamse milieubeleidsplan.

De andere verplichtingen uit artikel 3 (emissiegrenswaarden voor de verschillende pollutanten en categorieën van inrichtingen) zullen moeten worden omgezet als onderdeel van bovenvermelde emissiereductieprogramma's en door middel van de VLAREM-reglementering en/of milieuvergunningen voor een aantal individuele installaties. Aan de andere artikelen (rapportering, communicatie van reductieprogramma's, informatie-uitwisseling, enzovoort) kan volgens de minister voldaan worden binnen de normale activiteiten van de administratie inzake participatie aan het internationale besluitvormingsproces.

B. Artikelsgewijze aftoetsing aan de Vlaamse regelgeving en het Vlaamse beleid

Na de algemene situering van de inhoud van het protocol van Göteborg, gaat de minister over tot een artikelsgewijze aftoetsing van de voorliggende verdragstekst aan de Vlaamse regelgeving en het Vlaamse beleid.

B.1. Artikel 1

De definities uit artikel 1 hebben voor het merendeel betrekking op de werking van het protocol en dienen bijgevolg niet omgezet te worden. Een aantal andere definities zijn terug te vinden in Titel II van het VLAREM (namelijk artikel 1.1.2) of werden daarin opgenomen naar aanleiding van de omzetting van de richtlijn inzake nationale emissieplafonds.

B.2. Artikel 2

Artikel 2 omschrijft de doelstelling en behoeft evenmin omzetting.

B.3. Artikel 3

Artikel 3 omvat de basisverplichtingen van het protocol : enerzijds zijn er de nationale emissieplafonds die men wil bereiken met het reductieprogramma en anderzijds moeten een aantal emissiegrenswaarden en BBT-voorwaarden (best beschikbare technieken) uit de technische bijlagen van het Protocol worden nageleefd. Daarop zal de minister terug komen bij de bespreking van de bijlagen.

De minister preciseert dat de toepassing van de Best Beschikbare Technieken in Vlaanderen reeds verplicht is door artikel 4.1.2.1. van Titel II van het VLAREM. Het in 1995 opgerichte BBT-kenniscentrum verzamelt informatie en voert studies uit met betrekking tot Best Beschikbare Technieken.

B.4. Artikel 4

In Vlaanderen wordt aan de eis uit artikel 4 voldaan door het bestaan van een tweetal centra. Naast het BBT-kenniscentrum zijn daar het Energie en Milieu Informatie Systeem (EMIS) enerzijds en het onder de VITO vallende centrum voor rationeel energiegebruik anderzijds.

B.5. Artikel 5

De in artikel 5 gevraagde informatie wordt volgens de minister gegeven in het tweejaarlijkse milieu-rapport van VMM genaamd MIRA, dit meer bepaald onder de hoofdstukken “verzuring” en “fotochemische verontreiniging”. In zijn publicatie “lozingen in de lucht” geeft de VMM een opsplitsing

van de betreffende emissies over de verschillende sectoren en bedrijven.

B.6. Artikel 6

Voor de maatregelen vereist door artikel 6, verwijst de minister naar de bespreking van de implicaties van de andere bijlagen alsook naar het emissiereductieprogramma dat werd opgesteld om te kunnen voldoen aan de NEC-richtlijn.

B.7. Artikel 7

Aan de verplichtingen uit artikel 7, betreffende de verslaggeving over de genomen maatregelen, wordt volgens de minister op tweeërlei manier voldaan :

- overeenkomstig de beslissing van het Uitvoerend Orgaan rapporteert België (met belangrijke inbreng van Vlaanderen) in het kader van de tweejaarlijkse “Major Review” over het gevoerde beleid. De meest recente rapporteringen door België vonden plaats in 2000 en 2002 ;
- België rapporteert jaarlijks aan het EMEP-secretariaat de gevraagde emissiegegevens via IRCEL. De gegevens voor Vlaanderen worden geleverd door de VMM.

B.8. Artikel 8

Aan de verplichtingen van artikel 8 wordt invulling gegeven door de acties uit het MINA-plan die hierboven reeds werden vermeld.

B.9. Artikelen 9 tot en met 19

De minister preciseert dat de artikels 9 tot en met 19 een omzetting in de Vlaamse reglementering behoeven.

B.10. De negen bijlagen bij het protocol

(1) De bijlagen I, II en III

De bijlagen I, II en III behoeven geen omzetting in de Vlaamse reglementering. De minister merkt daarbij echter wel op dat de NEC-plafonds voor Vlaanderen en voor de transportsector desondanks, zoals afgesproken op de Interministeriële

Conferentie Leefmilieu, werden opgenomen in Titel II van het Vlarem (Hoofdstuk 2.10).

(2) Bijlage IV

De voorwaarden en bepalingen van bijlage IV zijn op verscheidene plaatsen terug te vinden in Titel II van de VLAREM II (tenzij het natuurlijk een federale bevoegdheid betreft).

De bepalingen van dit protocol waaraan (nog) niet voldaan is in de wetgeving, slaan volgens de minister op :

- de emissiegrenswaarden voor grote stookinstallaties (> 50 MWth). De artikels van VLAREM die op deze installaties betrekking hebben (hoofdstukken 5.31 en 5.43) worden momenteel echter wel aangepast in het kader van richtlijn 2001/80/EG. Bij deze aanpassing wordt dan ook rekening gehouden met de grenswaarden uit het protocol ;
- de zwavelrecuperatie in Claus-eenheden met een capaciteit van meer dan 50 ton zwavel per dag. Artikel 5.7.6., § 2, legt zowel voor de nieuwe als de bestaande installaties een zwavelomzetting van 99 % op, terwijl deze bijlage 99,5 % oplegt voor de nieuwe installaties. Een VLAREM-wijziging voor de petroleumraffinaderijen is in voorbereiding. De aanpassing van de zwavelomzetting voor nieuwe installaties die nodig is voor volledige conformiteit met deze bijlage wordt daarin opgenomen. De minister geeft daarbij nog mee dat een “nieuwe bron” in het protocol van Göteborg gedefinieerd wordt als een stationaire bron waarvan met de bouw of ingrijpende wijziging een aanvang is gemaakt na het verstrijken van een jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol.

(3) Bijlage V

De voorwaarden en bepalingen uit bijlage V zijn volgens de minister eveneens op verscheidene plaatsen terug te vinden in Titel II van VLAREM II (tenzij het opnieuw een federale bevoegdheid zou betreffen natuurlijk).

De bepalingen van dit protocol waaraan (nog) niet voldaan is in de wetgeving, slaan op :

- de emissiegrenswaarden voor grote stookinstallaties (> 50 MWth) en stationaire motoren. De artikels van VLAREM die op deze installaties betrekking hebben (hoofdstukken 5.31 en 5.43) worden momenteel aangepast in het kader van

richtlijn 2001/80/EG. De emissiegrenswaarde voor nieuwe dieselmotoren uit het protocol van Göteborg komt overeen met het voorstel uit de uitgevoerde BBT-studie stookinstallaties en motoren en kan dus worden overgenomen in VLAREM. De emissiegrenswaarde voor nieuwe gasmotoren uit het protocol van Göteborg zou volgens de minister daarentegen niet haalbaar zijn volgens de BBT-studie en deze wordt bijgevolg dan ook niet overgenomen in VLAREM. Dit stelt echter geen problemen voor de ratificatie van het protocol van Göteborg omdat de tekst van artikel 3 van Göteborg luidt : *“Elke partij past de in de bijlagen IV, V en VI vermelde grenswaarden toe op elke nieuwe stationaire bron binnen een in die bijlagen omschreven categorie van stationaire bronnen, uiterlijk volgens de in bijlage VII vermelde tijdschema's. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissiereductie toepassen die leiden tot gelijkwaardige algehele emissieniveaus voor alle categorieën van bronnen tezamen.”*. Aangezien in een aantal gevallen verder gereduceerd wordt dan de voorwaarden opgelegd door het protocol van Göteborg (bv. in de elektriciteitssector) kan deze hogere norm voor één categorie van installaties zeker worden verantwoord ;

- de emissiegrenswaarde voor nieuwe installaties voor salpeterzuurproductie is nog niet opgenomen in artikel 5.7.4, § 2, van VLAREM. Dit zal luidens de minister echter opgenomen worden in één van de volgende VLAREM-wijzigingen zodat ook op dit punt aan de bepalingen van het protocol wordt voldaan.

(4) Bijlage VI

De bepalingen uit bijlage VI werden – op die met betrekking tot de opslag en verdeling van benzine na – opgenomen in richtlijn 1999/13/EG. De minister wijst erop dat deze richtlijn reeds werd omgezet. Met name werd in Titel II van VLAREM een nieuwe rubriek (rubriek 59 : activiteiten die gebruik maken van organische oplosmiddelen) gecreëerd. De drempelwaarden en emissiegrenswaarden uit deze richtlijn zijn te vinden in bijlage 5.59.1 van Titel II van VLAREM, de bepalingen met betrekking tot het reductieprogramma in bijlage 5.59.2 en de bepalingen inzake de oplosmiddelenboekhouding in bijlage 5.59.3.

Voor de opslag en verdeling van benzine is artikel 5.17.4, waarin op zijn beurt gerefereerd wordt aan bijlage 5.17.9, van Titel II van VLAREM van toepassing. In deze bijlage is een grenswaarde van 35 g dampen/m³ opgenomen. Het protocol stelt hier een

grenswaarde van 10 g dampen/m³ voorop of vraagt equivalente maatregelen indien de grenswaarde van 10g/m³ niet gehaald kan worden. Ook deze bepaling zal volgens de minister worden omgezet in de volgende Vlareem-herziening.

(5) Bijlage VII

De minister preciseert dat de tijdschema's uit bijlage VII in rekening worden gebracht bij het nagaan van de conformiteit van de bestaande wetgeving met de bepalingen uit het protocol en bij eventuele aanpassingen aan deze wetgeving.

(6) Bijlage VIII

Hier kan de minister meedelen dat alle bepalingen uit bijlage VIII voor België een federale bevoegdheid zijn, zodat ze derhalve niet dienen opgenomen te worden in de Vlaamse regelgeving.

(7) Bijlage IX

De gedragscode voor goede landbouwpraktijken die volgens bijlage IX dient te worden geschreven, werd reeds door de afdeling Land- en Tuinbouwvorming opgesteld. De minister preciseert dat er zelfs drie verschillende codes werden opgesteld : één inzake akkerbouw, één inzake grasland en voedergrassen, en één inzake vollegrondsgroenten en fruitteelt.

Het gebruik van ureum als vaste meststof is eerder beperkt in België. De federale overheid heeft zich in dit kader tot maatregelen verbonden. Het gebruik van ammoniumcarbonaat als meststof is reeds verboden in België.

Binnen de Vlaamse wetgeving werden in het kader van de milieubeleidsplanning reeds verscheidene acties en plannen opgesteld ter reductie van de ammoniakuitstoot door de landbouw.

Verder worden in het Mestdecreet emissiearme uitrijtechnieken opgelegd voor het volledige landbouwareaal (grasland, beteelde en niet-beteelde cultuurgrond). In 1996 werd het Mestdecreet een eerste keer ingrijpend gewijzigd en verscheen het eerste Mestactieplan, MAP I. In dit MAP I wordt gesteld dat alle opgebrachte meststoffen op niet-beteelde cultuurgronden binnen 24 uur moeten ondergewerkt zijn.

Het decreet van 3 maart 2000 houdende de wijziging van het decreet van 23 januari 1991 (beter bekend als MAP Ibis) verscherpt de uitrijregeling en

verplicht emissiearme aanwendingstechnieken ook voor grasland en beteelde cultuurgrond.

De bepalingen inzake de opslag van meststoffen en dierenverblijven worden in rekening gebracht bij het opstellen van het ammoniakreductieplan door de Vlaamse Landmaatschappij.

I.2. Financiële implicaties

Op dit punt gekomen, herhaalt de minister dat Vlaanderen sowieso reeds juridisch gebonden is door de NEC-richtlijn. Aangezien de NEC-richtlijn strengere eisen stelt dan het protocol, veroorzaakt het protocol geen extra financiële gevolgen voor Vlaanderen.

A. Kosten voor de overheid

De beschreven verstrenging van een aantal normen n.a.v. het protocol brengt dus geen kosten voor de overheid met zich mee.

De minister preciseert dat de kosten voor het implementeren van richtlijn 2001/81 voornamelijk kosten zijn voor het opmaken en uitvoeren van reductieprogramma's van de saneringsplannen. De richtlijn vermeldt dat er uiterlijk 1 oktober 2002 programma's moeten worden opgesteld voor een geleidelijke reductie van de emissies van SO₂, NO_x, VOS en NH₃. Deze programma's bevatten informatie over vastgestelde en geplande beleidsmaatregelen inclusief kwantitatieve schattingen van de gevolgen hiervan voor de uitstoot in 2010. Deze programma's worden zonodig voor 1 oktober 2006 bijgesteld en herzien. Deze reductieprogramma's kunnen dan ook worden uitgevoerd en gefinancierd in het kader van de normale milieubeleidsplanning.

Naast de kosten voor het opmaken en uitvoeren van reductieprogramma's en saneringsplannen dient ook in financiële middelen voorzien te worden voor de rapportering. Er moet namelijk jaarlijks (uiterlijk tegen 31 december van elk jaar) aan de Europese Commissie verslag uitgebracht worden over de emissie-inventarissen enerzijds en emissieprognoses voor 2010 anderzijds. Voor de emissie-inventaris gebeurt de rapportering in een eerste fase op voorlopige basis en het jaar erop op definitieve basis. Voor de eerste maal moest dit gebeuren op 31 december 2002 (op voorlopige basis).

De minister vermeldt verder dat er tevens moet gerapporteerd worden over de eerder vermelde reductie- en saneringsprogramma's, en dit voor de eerste maal op 31 december 2002 en voor de twee-

de maal op 31 december 2006. De rapportering voor Vlaanderen gebeurt door de Vlaamse Milieu-maatschappij en wordt voor België overgemaakt via IRCEL (de interregionale cel leefmilieu).

De enige extra inspanning voor de overheid bestaat er volgens de minister dus in de nodige emissiereducerende programma's op te stellen en er zorg voor te dragen dat deze programma's finaal geïmplementeerd worden. In het kader van het MINA-plan 2, bedroeg het totaal voorziene budget voor de acties 10 tot 24 omgerekend zo'n 1.264.257 euro per jaar. Voor het jaar 2002 en 2003 bedroeg het totaal voorziene budget respectievelijk 1.168.233 euro en 888.915 euro. In de behoefte-raming voor het volgende milieubeleidsplan is jaarlijks 545.000 euro voorzien (op de thema's 'fotochemie' en 'verzuring' samen).

De minister wijst er daarbij op dat de betrokken budgetten ruim zijn ingeschat omdat een aantal van de gefinancierde activiteiten ook bijdragen tot de verbetering van de lokale luchtkwaliteit.

Het spreekt daarbij ook voor zich dat deze lijn van budgettering van het Vlaamse milieubeleid, wat de grootteorde betreft, zal moeten doorgetrokken worden tot in 2010 (einddoel van het protocol).

B. Kosten voor de maatschappij

Zoals hoger reeds gesteld, wordt door het implementeren van de strengere NEC-richtlijn in de Vlaamse regelgeving, sowieso reeds voldaan aan de bepalingen van het protocol. Bijgevolg veroorzaakt het voorliggende protocol volgens de minister al evenmin een meerkost voor de maatschappij.

Voor een aantal installaties moeten n.a.v. het protocol wel strengere normen worden opgelegd. Deze strengere normen komen voor zowel zwavel-recuperatie in Claus-eenheden als voor motoren tegemoet aan de verplichting van toepassing van de Best Beschikbare Technieken. De strengere grenswaarden voor emissie van dampen bij opslag en verdeling van benzine en voor NO_x bij de salpeterzuurproductie zijn echter reeds haalbaar met de huidige eenheden. Bovendien gelden de strengere normen, behalve voor de opslag en verdeling van benzine, telkens enkel voor nieuw te bouwen installaties (cf. hoger). Ten opzichte van het huidige beleid brengen de beschreven aanpassingen dus geen extra kosten mee.

I.3. Implicaties voor het personeelsbestand en het personeelsbudget

Ook voor wat deze kwestie betreft, kan de minister de commissieleden gerust stellen. In het kader van de omzetting van de NEC-richtlijn zijn immers reeds voldoende personeelsleden aangeworven. Het protocol heeft dan ook geen extra implicaties op het personeelsbestand.

I.4. Implicaties voor de lokale besturen

Ook hieromtrent kan de minister zeer affirmatief zijn. Het protocol heeft geen implicaties voor de lokale besturen.

I.5. Proceduregang

A. Internationaal

De minister preciseert dat overeenkomstig artikel 17, punt 1, van het protocol, er zestien ratificaties nodig zijn opdat het protocol in werking zou treden. Momenteel (status medio maart 2004) is dit nog niet het geval, aangezien er slechts ratificaties zijn binnengelopen van Denemarken, Finland, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Roemenië, Zweden, en de Europese Gemeenschap. Waarbij de minister er echter wel op wijst dat in verscheidene landen de ratificatieprocedure lopende is.

B. België

De minister wijst de commissieleden erop dat ook België ernaar streeft om het protocol ten spoedigste te ratificeren. Hij preciseert daarbij dat in de intern-Belgische rechtsorde, het protocol een "gemengd" verdrag vormt, waarbij gemengd in casu betekent "vallend onder de bevoegdheid van de Federale Overheid zowel als van de Gewesten". Dit impliceert natuurlijk meteen ook dat de vier actoren binnen deze ratificatieprocedure elk een eigen goedkeuringsgang dienen te ondernemen.

Momenteel is deze goedkeuringsgang bij alle vier de betrokken actoren opgestart, alhoewel hij niet overal even ver staat.

Inzake de voortgang van het Vlaamse ontwerp van instemmingsdecreet kan de minister het volgende meedelen :

- de goedkeuring in eerste lezing door de Vlaamse regering vond plaats op 5 december 2003. In

uitvoering van deze beslissing werd het advies ingewonnen van de MINA-raad, de SERV en de Raad van State ;

- het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving (advies 36.255/3) gaf aanleiding tot een aanpassing van het voorontwerp van instemmingsdecreet ;
- de definitieve goedkeuring in tweede lezing door de Vlaamse regering vond plaats op 5 maart 2004.

Wat specifiek het advies van de Raad van State betreft, preciseert de minister dat, ingaand op de suggestie vervat in de algemene opmerking 2.1., het artikel 2 van het instemmingsdecreet werd aangevuld met een tweede lid. De Raad van State werd daarentegen niet gevolgd in zijn suggestie vervat onder 2.2.

Deze beleidslijn spruit voort uit de instructies, verstrekt door de administratie Buitenlands Beleid in de nota d.d. 9 oktober 2003 met kenmerk BB/MUL/lucht/98.1, inzake de afspraak gemaakt op de vergadering van de Werkgroep Gemengde Verdragen d.d. 8 oktober 2003.

In uitvoering van deze instructies ondergingen de respectieve voorontwerpen van instemmingsdecreet m.b.t. het Verdrag van Stockholm op de persistente organische polluenten, het Protocol van Aarhus op de persistente organische polluenten en het Protocol van Aarhus op de zware metalen n.a.v. vergelijkbare adviezen van de Raad van State een soortgelijke behandeling.

Afsluitend verzoekt de minister de commissieleden dan ook om het hun voorgelegde instemmingsdecreet te willen goedkeuren.

II. BESPREKING

Er worden bij het ontwerp van decreet geen opmerkingen geformuleerd.

III. STEMMINGEN

III.1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd, wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd, wordt daarna ook het tweede artikel van het ontwerp van decreet aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

III.2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet houdende instemming met het protocol bij het verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau, met bijlagen, onderkend in Göteborg op 30 november 1999 ten slotte eveneens aangenomen bij unanimité van acht stemmen.

De verslaggever,

Frans RAMON

De waarnemend voorzitter,

Stefaan PLATTEAU